

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 18. Duodecim articuli a Noaillo propositi Regis jussu suppressi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

censuit, *puram & simplicem* Constitutio-
 nis acceptationem non esse quidem re-
 jiciendam, moderandam tamen præ-
 missa præfatione, qua explicaretur,
 quid nomine ejusmodi acceptationis in-
 telligendum, & quid Cardinalis jure
 concedere valeret, dein præter man-
 datum etiam epistolam omni submis-
 sione plenam ad Papam esse mitten-
 dam, in qua proponerentur rationes,
 ob quas Noaillius S. Officii sententiam
 sequi prohiberetur: Postea Pater la
 Tour, Vivantius, & Parochus S. Pauli
 ejusmodi mandatum, seu Epistolam
 Pastoralem esse vulgandam censebant,
 Dorsannus vero & P. la Borde duntaxat
 officiosas literas Romam a Noaillio esse
 mittendas asseriebant, quinimo Pa-
 rochus palam edicebat, quod accepta-
 tio *pura & simplex* foret magis oppor-
 tuna, quam *relativa*: Rebus tandem
 maturius ponderatis conclusum est, ut
 simul mandati Romam transmittendi
 norma a Coueto, & epistolæ ad Papam
 perscribendæ idea a P. la Borde con-
 ficeretur.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

§. XVIII.

*Duodecim doctrinæ articuli a Noail-
 lio propositi Regis jussu
 suppressi.*

Hist. Eccles. Tom. LXXII.

H

In-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

Lafiteau
h. c. p. 226.

Interea temporis duodecim Noailii Cardinalis articuli unacum annotationibus sub titulo: *Explicationes SS. D. N. Papæ Benedicti XIII. circa Bullam Unigenitus Mense Martio 1725. in Franciam missæ*, Trevis prodire: quo comperto Sedis Apostolicæ Nuntius apud Franciæ Regem summis precibus instabat, ut hic libellus tanquam in fide suspectus, & Jansenismo favens supprimeretur: Existimabant nonnulli, Nuntium id suo duntaxat arbitrato postulasse, eo fine, ut in vulgus spargi, & publico Regis testimonio comprobari posset, quod Pontifex hos articulos nunquam approbarit, vel saltem ab iis, eo quod jam a Regis Senatu rejecti essent, deinceps approbandis absterreretur. Eapropter Nuntius Papæ mandatum si quod desuper datum esset, exhibere jubetur, ipse autem duntaxat literas Paulutii Cardinalis protulit, ex quibus Rex edoctus, quod Pontifex, sub cuius nomine hi articuli falso prodire, nullam in iis partem haberet, tantam veteratorum temeritatem severius punire statuit. Postquam vero de supprimendis hisce articulis rumor ad Noailii aures pervenerat, quantocius datis ad Morvillum Comitem literis exponebat, quam graves turbæ & mala essent timenda, si hoc scriptum Regii Senatus

De-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

Decreto damnaretur: Verum hic nil aliud respondit, quam quod hanc sententiam Nuntius Apostolicus nomine summi Pontificis sollicitavit: Interim urgente ipsomet Regio *conscientiæ*, ut vocant, Senatu die vigesima secunda Junii decretum promulgabatur, cujus summa hæc erat: Cum Regiæ suæ Majestati probe cognitum sit, quod propositiones in hoc libello contentæ hucusque nullo authentico Sanctitatis suæ testimonio fuerint approbatæ; & nihilominus, quod nonnulli eo devenerint, ut hoc scriptum non modo typis edere, sed & ex proprio cerebro annotationes captiosas addere præsumerent, &, quod pejus est, confictum *Doctrinæ corpus* velut a Theologica Facultate Parisina editum, quamvis ab ea ceu genuinus illius partus nunquam fuerit agnitus nullaque auctoritate munitus, in perversitatis tamen subsidium advocarent, hinc sua Majestas ad horum temeritatem reprimendam præcipit, . . . ut hoc scriptum proscribatur, & dilaceretur, ejusque exemplaria omnia ad Regium Senatum deferantur &c., Cum vero Quesnelistæ artificiosam suam machinationem hoc decreto elusam cernebant, haud amplius quidem spargere audebant, quod Pontifex hos ar-

H 2

ticu-

Sæc. XVIII.
A. C. 1725. tuculos approbarit, ubique tamen jactabant, Papam saltem fuisse pollicitum, quod Constitutionis explicationes edere, & hos articulos approbare velit: At Beaumontius Santonensis Episcopus, cum de veritate hujus rumoris vehementer dubitaret, Nuntium Apostolicum enixe rogabat, ut ex ipsius Pontificis ore & calamo certam hac super re notitiam haurire haud cunctaretur; interim vero hunc libellum ipse censuris perstrinxit, ejusque lectionem suis Diæcesanis severe inhibuit. Evoluto postmodum Mense Cardinalis Paulucius datis ad Nuntium Apostolicum literis significabat, Episcopum hosce articulos proscribendo ex asse Pastoralis officii partes adimplevisse & Refractoriorum calumnias ac mendacia suo decreto ad ultimas usque fæces detexisse, ac propterea Pontificis gratiam & applausum novo hoc Zeli sui erga sanam doctrinam specimine fuisse promeritum.

§. XIX.

Noaillii Cardinalis epistola ad Papam.

His tamen omnibus finistris sui consilii successibus minime terrebatur Cardinalis Noaillius, sed a suæ factionis